Hecalarla oxuyuram

Hans Xristian Andersen

KRALIN YENİ LİBASI

Yonca

Hans Xristian Andersen
KRALIN YENİ LİBASI

Bakı, "Yonca", 2024, 16 səh.

Ölçü: 145x210 mm
Cild: yumşaq
Çapa imzalandı: 19.02.2024

Tərcüməçi:	Səkinə Hüseynova
Mətni hecalayan:	Sevda Bəxtiyar
Korrektor:	Elsevər Muradov
Mətn dizaynı:	Günay Seyidli
Qapaq dizaynı:	Rafael Qasım
Rəssam:	Toni Vulf

Yonca

ISBN 978-9952-38-899-2

© "Yonca", 2024

Uşaq ədəbiyyatı ilə bağlı bütün təklif və iradlarınızı bu ünvana yazın:
yoncakitab@gmail.com

Çox il-lər bun-dan qa-baq dün-ya-da bir kral ya-şar-dı; o, ge-yi-nib-bə-zən-mə-yi elə xoş-lar-dı ki, bü-tün sər-və-ti-ni ge-yi-mi-nə xərc-lər-di və bö-yük qo-naq-lıq-lar, ta-ma-şa-lar, şə-hər-kə-na-rı gə-zin-ti-lər an-caq tə-zə li-ba-sı-nı ca-ma-a-ta gös-tər-mək ü-çün ona xoş gə-lər-di. Gü-nün hər sa-a-tı ü-çün o-nun xü-su-si ge-yi-mi var-dı, baş-qa kral-lar ba-rə-də tez-tez "Kral şu-ra-da-dır" de-yi-lən-də, bu-nun ba-rə-sin-də de-yir-di-lər: "Kral ge-yim o-ta-ğın-da-dır".

Bu kral-lı-ğın pay-tax-tın-da gün-lər şən ke-çir-di, az qa-la hər gün baş-qa öl-kə-lər-dən qo-naq-lar gə-lir-di; gün-lə-rin bi-rin-də bu-ra i-ki ya-lan-çı gəl-di. On-lar öz-lə-ri-ni to-xu-cu ki-mi qə-lə-mə ver-di-lər, de-di-lər ki, mi-sil-siz, heç kə-sin öm-rün-də gör-mə-di-yi par-ça to-xu-ya bi-lir-lər, par-ça-nın qey-ri-a-di gö-zəl-li-yin-dən, bə-zək və rən-gin-dən baş-qa, qə-ri-bə bir xü-su-siy-yə-ti də

var: ba-car-ma-dı-ğı iş-də iş-lə-yən, ba-şı-boş, küt a-dam-la-rın gö-zü-nə gö-rün-mür.

Kral fi-kir-ləş-di: “Bax bu, qi-ya-mət li-bas o-la-caq! On-da bi-lə-cə-yəm mə-nim ə-yan-la-rım-dan kim öz ye-rin-də de-yil, kim a-ğıl-lı-dır, kim ax-maq-dır. Qoy bu par-ça-nı mə-nim-çün tez to-xu-sun-lar”.

O, ya-lan-çı-la-ra bö-yük məb-ləğ-də beh ver-di ki, yu-ban-ma-dan i-şə baş-la-sın-lar.

Ya-lan-çı-lar i-ki to-xu-cu dəz-ga-hı qoy-du-lar, öz-lə-ri-ni e-lə gös-tər-di-lər ki, gu-ya səy-lə iş-lə-yir-lər, am-ma dəz-gah-da heç bir şey yox-du. U-ta-nıb-qı-zar-ma-dan, iş-lə-ri ü-çün çox zə-rif i-pək və saf qı-zıl tə-ləb e-dir-di-lər, ha-mı-sı-nı da cib-lə-ri-nə ö-tü-rür, sə-hər-dən ax-şa-ma ki-mi boş dəz-gah-la-rın ar-xa-sın-da o-tu-rur-du-lar.

“İs-tər-dim ba-xım, gö-rüm iş ne-cə ge-dir!” – de-yə kral fi-kir-lə-şir-di. Am-ma bur-da-ca par-ça-nın qə-ri-bə xü-su-siy-yə-ti ya-dı-na dü-şür, əh-va-lı də-yi-şir-di. Əl-bət-tə, o ö-zü ü-çün na-haq qor-xur-du, la-kin... hər hal-da, əv-vəl-cə ge-dib i-şə bax-sa yax-şı-dır! Bu a-ra-da ə-ca-ib par-ça-nın so-ra-ğı bü-tün şə-hə-rə ya-yıl-mış-dı, hər kəs də bir baş-qa-sı-nın ax-maq ol-du-ğu-nu, ya